

Jaroslav Dufek

(*13. 12. 1920 +14. 4. 1971)

Vzpomínání na významné či zajímavé osobnosti, připomenutí si jejich životních osudů a toho, co ve svém životě vykonali pro své blízké a pro společnost, to vše by mělo být přirozenou součástí našeho života. V dnešní hektické době, vyznačující se honbou za penězi, bohatstvím a úspěchem, se na naši minulost a naše předky často zapomíná. Pokusme se tedy na stránkách tohoto čísla Rozhledů z podhradí navázat na některé příspěvky z čísla minulého.

Připomeňme si osobnost pana Jaroslava Dufka, který svým životem, svým profesním zaměřením a svým zájmem o sport zanechal čitelnou pozitivní stopu nejen v Nedvědicích a nejbližším okolí, ale zcela jistě všude tam, kde se v průběhu svého života vyskytoval. Včetně daleké Severní Koreje. Od jeho tragické smrti uplynulo letos již 50 let.

Jaroslav Dufek se narodil rodičům Josefu a Růženě, rozené Ostrejžové ze Štěpánova krátce před Vánocemi roku 1920. Spolu s mladším bratrem Vladimírem vyrůstal v Nedvědicích a lze bez nadsázky konstatovat, že prožil šťastné dětství. Dufkův dům se nacházel (a stále nachází) v těsné blízkosti Domků a tak zde se svými vrstevníky Jaroslav trávil každou volnou chvíli. Vcelku přirozeně se stejně jako oni považoval za „domkáče“. Do obecné školy chodil v Nedvědicích, v roce 1935 nastoupil do učení ve Zbrojovce Brno a po získání výučního listu absolvoval v letech 1939-1941 s vyznamenáním Mistrovskou školu strojnickou v Brně. Po dokončení studia nastoupil do zaměstnání do ZJŠ v Brně Židenicích, kam denně dojížděl vlakem. Tam ráno prvním vlakem krátce po čtvrté hodině, zpět většinou v 16 hodin, často i později. Nutno uvést, že takto dojíždělo do Brna mnoho lidí z Nedvědic a okolí, často vytvářeli stálé osádky kupé a sedaček, ve kterých někdy pospávali, jindy vedli diskuse na různá aktuální témata, aby jim cesta lépe ubíhala. Pan Dufek se zakrátko vypracoval na špičkového technologa, měl výborné organizační schopnosti, a tak jej zaměstnavatel na sklonku roku 1957 vyslal na služební cestu do tehdejší Severní Koreje, dnešní KLR. Cesta

Archiv SK Pernštejn

Fotbalisté Sokola Nedvědice v roce 1950
– Jaroslav Dufek je stojící 2. zprava.

z Prahy přes Moskvu, čínský Charbin do korejského města Unsan trvala šest dní. V tamní strojírenské továrně se podílel na budování nových provozů, montáži strojního vybavení a jeho uvádění do provozu. Asi jen málokdo si dovede představit radost pana Dufka, když po roce dostal dovolenou a mohl Vánoce 1958 strávit se svými nejbližšími, manželkou Jarmilou a dcerami Alenou a Jarmilou. Rodinná pohoda však netrvala dlouho a po necelém měsíci se znovu vydává vlakem na cestu do Unsanu. Tam je součástí jeho práce i zapracovávání a vzdělávání korejských spolupracovníků. Logicky a přirozeně s nimi navazuje četná přátelství. Ta přetrvala i dlouho po návratu domů, čehož dokladem jsou dochované zažloutlé dopisní obálky a fotografie. Po dvou letech prací 11. 11. 1959 odjíždí z Unsanu domů a vrací se k práci v mateřské firmě ZJŠ. Vzhledem k nabytým zkušenostem a odborným znalostem je v roce 1960 se souhlasem tehdejšího ministra všeobecného strojírenství jmenován členem technické oborové rady délkových měřidel a v mateřském závodě se stává vedoucím technologie. I při zaměstnání se stále vzdělává a připravuje se na pozici vedoucího provozu nářadovny.

V soukromém životě je Jaroslav všestranným sportovcem, spoustu času tráví s rodinou, s níž podniká časté výlety a mnoho času tráví společně pod stanem u rybníka Tis u Píkárci. Čas pro aktivní sportování dělí mezi letní fotbal a zimní lyžování. Na svazích v okolí Nedvědic má mnoho oblíbených míst vhodných k lyžování a když je 1. 2. 1968 založen při TJ Spartak lyžařský oddíl, patří Jaroslav Dufek k zakládajícím členům. Spolu s kamarády Karlem Hutařem, Bohumírem Rossim, Jaroslavem Vítem, Josefem Štarhou, Rostislavem Ustohalem a dalšími se podílel na vybudování na dlouhé roky velmi oblíbených a hojně navštěvovaných lyžařských vleků na Nutriích a u Býšovce.

V létě trávil spoustu času na fotbalovém hřišti. Ve 40. a 50. letech jako aktivní hráč, později jako činovník a na přelomu 60. a 70. let, po onemocnění Josefa Řádka, převzal post předsedy oddílu kopané. V roce 1966 byl u znovuoživení činnosti oddílu kopané, krátce nato se stal i fotbalovým rozhodčím. A právě tato činnost, tedy řízení fotbalových utkání, se mu stala osudnou. 11. 4. 1971 v průběhu utkání okresního přeboru mužů Jívoví – Štěpánov na hřišti zkolaboval, ztratil vědomí a byl převezen do nemocnice v Mostišticích. Zde po třech dnech 14. 4. 1971 zemřel.

Krátce po 50. narozeninách se tak uzavřela jeho životní dráha. Život naplněný prací, profesním růstem, láskou ke sportu, přírodě a cestování a hlavně starostlivostí o svoji rodinu. Nečekaně a bez rozloučení odešla starostlivá hlava rodiny, zanícený sportovec, obětavý sportovní funkcionář a oblíbený kamarád a parťák. Na jeho počest a památku se po mnoho roků, vždy v polovině března, hrál fotbalový turnaj, zvaný Memorál Jaroslava Dufka.

Text Františka Bednáře drobně upravil a doplnil
PaV Pavel Vejrosta

Jívoví – Štěpánov 4:2 (2:2)
Utání, ve kterém v 15. min. rozhodčí Dufek upadl do bezvědomí a musel být převezen do nemocnice. Když další řízení převzal Pekárek, utkání nezvládl a bude mít dohru před řídicí STK a disciplinární komisi. Branky vítězů Růžička 2, Pejchal 2 – za hosty neoznámeny. Přihlíželo 100 diváků.

Archiv SK Pernštejn